บันทึกการประชุม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑๗

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานกรรมการ ๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ๓. นายอภิชาต สุขัคคานนท์ รองประธานกรรมการ คนที่สอง ๔. นายอมร วาณิชวิวัฒน์ โฆษกกรรมการ ๕. นางกีระณา สุมาวงศ์ กรรมการ ๖. นางจุรี วิจิตรวาทการ กรรมการ ๗. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ กรรมการ ๘. นายธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ๙. นายเชียรชัย ณ นคร กรรมการ ๑๐. พลเอก นิวัติ ศรีเพ็ญ กรรมการ ๑๑. นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ๑๒. นายภัทระ คำพิทักษ์ กรรมการ ๑๓. นายภุมรัตน ทักษาดิพงศ์ กรรมการ ๑๔. พลตรี วิระ โรจนวาศ กรรมการ ๑๕. นายศุภชัย ยาวะประภาษ กรรมการ ๑๖. นายอุดม รัฐอมฤต กรรมการ ๑๗. นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ രം. พลเอก อัฏฐพร เจริญพานิช กรรมการ ๑๙. นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง ๒๐. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

นายนรชิต สิงหเสนี (ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายจินตพันธุ์ ทั้งสุบุตร

๒. นายวราห์ เห่งพุ่ม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. นายนาถะ ดวงวิชัย

๒. ว่าที่เรือตรี ยุทธนา สำเภาเงิน

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานประธานรัฐสภา

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมาธิการการปกครอง

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

- ๑. นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์
- ๒. นายเจษฎ์ โทณะวณิก
- ๓. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

- ๑. นางสุภัทรา เชื้อรอต
- ๒. นายสติธร ธนานิธิโชติ

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุม ตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่ถื

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๖ วันอังคาร ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๗ วันพุธ ที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๘ วันพฤหัสบดี ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๙ วันศุกร์ ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๑ วันอังคาร ที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๒ วันพุธ ที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๓ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๔ วันจันทร์ ที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๕ วันอังคาร ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๖ วันพุธ ที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ อยู่ระหว่างการตรวจทานของนายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการ ยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ได้เสนอให้คณะอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณารูปแบบ การนับคะแนนเลือกตั้ง เพื่อนำมาคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ในกรณี ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) หรือกรณีมีการเพิกถอน สิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) เนื่องจากทั้งสองกรณีจะมีผลกระทบต่อการคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) หรือกรณีมีการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) ก่อนการประกาศผลการเลือกตั้ง เมื่อมีการ เลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นใหม่ต้องนับคะแนนเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งใหม่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ รวมกับ คะแนนเลือกตั้งของทั้งประเทศแล้วจึงคำนวณซึ่งไม่ทำให้เกิดปัญหาในการคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ แต่กรณีที่มีการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งแล้วจะเกิดปัญหาในการคำนวณ ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหาในกรณีดังกล่าวอาจต้องนำคะแนนเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นหักออกจากคะแนน รวมทั้งประเทศแล้วคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อซึ่งแต่ละพรรคการเมืองจะ ได้รับตามสัดส่วนนั้นก่อน และเมื่อมีการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นใหม่จึงนำคะแนนเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง นั้นมารวมกับคะแนนเสียงเลือกตั้งทั้งประเทศเพื่อคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ อีกครั้ง หากคำนวณแล้วพรรคการเมืองใดได้รับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจำนวน ลดลงหรือเพิ่มขึ้นก็ให้พรรคการเมืองนั้นได้รับจำนวนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนนั้น ทั้งนี้ หาก คณะอนุกรรมการๆ พิจารณาแล้วมีวิธีการอื่น ๆ ในการคำนวณก็ขอให้เสนอที่ประชุมพิจารณา

มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในกรณี ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) หรือกรณีมีการเพิกถอน สิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) อาจคำนวณโดยเฉลี่ยจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมากับการเลือกตั้ง ครั้งก่อนหน้านั้น และนำมาหักออกจากคะแนนเลือกตั้งทั้งประเทศ แล้วจึงนำไปคำนวณจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อก็ได้ ส่วนวิธีการที่สะดวกที่สุดในการคำนวณ คือ การรอคะแนน เลือกตั้งจากการเลือกตั้งครั้งใหม่ ซึ่งในประเทศไทยอาจเป็นไปได้ยากเนื่องจากมีปัญหากรณีที่คณะกรรมการ การเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) หรือกรณีมีการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) หลายเขตเลือกตั้ง

จากนั้น นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา องค์ประกอบ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม อำนาจหน้าที่ขององค์กรอิสระ และองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ได้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ตรวจการ แผ่นดิน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน องค์กรอัยการ คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย สภาพัฒนาการเมือง และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และเพื่อเป็นแนวทางในการยกร่างบทบัญญัติของคณะอนุกรรมการยก ร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในการพิจารณาแนวทางในการกำหนดบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับองค์กร อิสระ หรือองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญนั้น ควรพิจารณาที่มาของแต่ละองค์กรก่อนว่าจะกำหนดให้มีที่มา อย่างไร ในอดีตคณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระ หรือองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญจะใช้วิธีการเปิดรับสมัคร แทนวิธีการสรรหา ร่างรัฐธรรมนูญนี้ควรกำหนดอย่างไรให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการสรรหาบุคคล ที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ แทนการรับสมัคร และควรพิจารณาด้วยว่าจะกำหนดให้บุคคลใดหรือ องค์กรใดเป็นกรรมการสรรหา

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง กล่าวว่า มาตรา ๒๓๑ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งจำนวน ๗ คน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครอง สูงสุดคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน ทั้งนี้ มีข้อโต้แย้งจากบางฝ่ายว่าการกำหนดให้ผู้พิพากษาและตุลาการเข้ามา เป็นกรรมการสรรหาเป็นกระบวนการตุลาการภิวัฒน์

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากไม่กำหนดให้องค์กรศาลเป็นกรรมการสรรหาแล้วจะกำหนดให้ องค์กรใดเป็นกรรมการสรรหา เนื่องจากไม่มีองค์กรใดที่จะมีความเหมาะสมและความน่าเชื่อถือเช่นเดียวกับ องค์กรศาล

- ผู้พิพากษาและตุลาการจะสามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาชุดเดียวเป็นผู้สรรหากรรมการในองค์กรอิสระ และ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญทั้งหมดซึ่งอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากแต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน
- มาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ กำหนดให้คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง มีจำนวน ๑๐ คน ประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน และผู้แทนพรรคการเมือง ทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองเหลือสี่คน ทำหน้าที่สรรหา ผู้ที่มีคุณสมบัติและสมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน ๕ คน และให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาสรรหา ผู้ที่มีคุณสมบัติและสมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน ๕ คน เพื่อเสนอชื่อให้วุฒิสภาเลือกให้เหลือ จำนวน ๕ คน ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการสรรหากรรมการการเลือกตั้งได้เพราะกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๑๓๘ (๑) ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ไม่อาจเสนอชื่อภายในเวลากำหนด หรือไม่อาจเสนอชื่อได้ครบ จำนวนภายในเวลากำหนด ก็ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาเสนอชื่อแทนจนครบจำนวน แต่มาตรา ๒๓๑ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ได้ตัดสัดส่วนกรรมการสรรหาจากอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็น นิติบุคคลทุกแห่งออก เนื่องจากบางแห่งมีนักการเมืองเข้าไปดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งได้ ตัดสัดส่วนกรรมการสรรหาผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกด้วย เนื่องจากมีจำนวนมากเกินไปอาจทำให้เกิดการ block vote โดยมาตรา ๒๓๑ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งจำนวน ๗ คน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านใน สภาผู้แทนราษฎร บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือก จำนวน ๑ คน และบุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ ตุลาการศาลปกครองสูงสุดคัดเลือก จำนวน ๑ คน ทั้งนี้ บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่

ตุลาการศาลปกครองสูงสุดเลือกจะต้องไม่เป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการ คณะกรรมการสรรหาคณะนี้จะทำการ สรรหากรรมการการเลือกตั้ง จำนวน ๓ คน ส่วนที่เหลืออีก จำนวน ๒ คน จะมาจากการสรรหาของที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกา ซึ่งการกำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาสรรหากรรมการการเลือกตั้งนั้นน่าจะมีความเหมาะสม เนื่องจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะมีกระบวนการสรรหาที่น่าเชื่อถือ และมีความละเอียดและรอบคอบ ในต่างประเทศจะกำหนดให้กรรมการการเลือกตั้งอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นอดีตผู้พิพากษาหรือตุลาการ เนื่องจากกรรมการการเลือกตั้งจะต้องมีความน่าเชื่อถือ มีความความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ กฎหมายด้วย

- ที่ประชุมอาจพิจารณากำหนดให้คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งมีความหลากหลาย มากขึ้น
- สภาปฏิรูปแห่งชาติได้พิจารณาเรื่องคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งว่า เพื่อลดอิทธิพล ของฝ่ายการเมือง และเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชน คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งควรมี จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จำนวน ๒ คน ประธาน สภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยไม่น้อยกว่า ๓ คนเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน กรรมการสภาวิชาชีพตามกฎหมายเลือกกันเอง จำนวน ๓ คน ที่ประชุม อธิการบดีเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน ที่ประชุมศาสตราจารย์สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามบัญชีของ คณะกรรมการการอุดมศึกษาเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน ที่ประชุมศาสตราจารย์สาขาสังคมศาสตร์ตามบัญชี ของคณะกรรมการการอุดมศึกษาเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน และเสนอให้เพิ่มจำนวนกรรมการการเลือกตั้ง เป็นจำนวน ๗ คน เพื่อทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น
- กรรมการสรรหาควรมีสัดส่วนที่มาจากมหาวิทยาลัยเฉพาะคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์เท่านั้น เนื่องจากจะต้องสรรหาบุคคลเข้ามาทำหน้าที่กรรมการการเลือกตั้งซึ่งเกี่ยวข้องกับการเมืองและกฎหมาย อาจกำหนดให้อดีตกรรมการการเลือกตั้งเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาด้วย เนื่องจากเป็นผู้ที่เหมาะสมในการ สรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นกรรมการการเลือกตั้ง
- กรรมการการเลือกตั้งที่มาจากการสรรหาของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะมีความน่าเชื่อถือมากกว่า กรรมการการเลือกตั้งที่มาจากการสรรหาของคณะกรรมการสรรหา เนื่องจากมีกระบวนการกลั่นกรองที่ ชัดเจนและน่าเชื่อถือ จึงควรคงกรรมการการเลือกตั้งที่มาจากการสรรหาของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาไว้ เนื่องจากกรรมการการเลือกตั้งจะมีหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง เพื่อทำให้การ เลือกตั้งเกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม การสรรหากรรมการการเลือกตั้งโดยคณะกรรมการสรรหานั้นควรจะใช้ วิธีการสรรหา หรือการเปิดรับสมัคร เพราะการไม่มีกระบวนการกลั่นกรองที่เหมาะสมจะทำให้กรรมการสรรหา ดำเนินการยาก ที่ประชุมควรพิจารณาที่มาของกรรมการสรรหาโดยคำนึงถึงความเหมาะสม เนื่องจาก จะเป็นผู้ทำหน้าที่สรรหาบุคคลที่จะเข้ามาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง การกำหนดให้หน่วยงานอื่น เช่น กระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้ง เนื่องจากมีความชำนาญในการจัดการเลือกตั้งมาตั้งแต่ ในอดีต โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งทำหน้าที่ควบคุมจะมีความเหมาะสมหรือไม่ หากที่ประชุม พิจารณาแล้วว่าบุคคลหรือองค์กรใดควรกำหนดให้เป็นกรรมการสรรหาก็อาจกำหนดให้มีกระบวนการ เช่นเดียวกับการสรรหาของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็ได้
- การที่ต้องมีผู้แทนจากฝ่ายการเมืองเป็นกรรมการสรรหา เนื่องจากต้องการให้องค์กรอิสระ และ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญมีความความเชื่อมโยงกับประชาชน รวมทั้งองค์กรอิสระ และองค์กรอื่นตาม รัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายการเมืองซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน

กรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ และความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมในการสรรหา ส่วนวิธีการสรรหานั้นไม่ควรใช้วิธีเปิดรับสมัครเพียงอย่างเดียว แต่ควรกำหนดให้องค์กรต่าง ๆ เสนอชื่อด้วย ในส่วนของกรรมการสรรหาในสัดส่วนที่เป็นโดยตำแหน่ง คือ ประธานศาลฎีกา หรือประธานศาลปกครอง สูงสุดนั้น เปลี่ยนแปลงเป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการซึ่งที่ประชุมใหญ่ของแต่ละศาลเป็นผู้พิจารณาได้หรือไม่ เนื่องจากประธานศาลฎีกา และประธานศาลปกครองสูงสุดมีภารกิจหน้าที่มาก

- การกำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นผู้พิจารณาสรรหากรรมการการเลือกตั้งอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากผู้พิพากษาบางท่านไม่มีความสนใจในการทำหน้าที่ดังกล่าว
- กรรมการสรรหานั้น หากกำหนดให้มีสัดส่วนจากมหาวิทยาลัย อาจกำหนดให้ในแต่ละ มหาวิทยาลัยเสนอชื่อ แล้วดำเนินการเลือกกันเองให้เหลือตามจำนวนที่กำหนด เช่นเดียวกับการเลือก กรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)
- กระบวนการสรรหากรรมการการเลือกตั้งนั้น เมื่อเข้าสู่การพิจารณารับรองของวุฒิสภา อาจกำหนดให้มีการซักถามบุคคลที่ได้รับการสรรหาโดยสมาชิกวุฒิสภาอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งจะทำให้กระบวนการสรรหามีความเข้มข้นมากขึ้น ที่ประชุมควรพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้การสรรหา กรรมการการเลือกตั้งไม่ได้เป็นเรื่องของคณะกรรมการสรรหาเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่สาธารณชนต้องมี ส่วนร่วมในการรับรู้ และต้องพิจารณากำหนดรูปแบบของกระบวนการสรรหาเพื่อได้มาซึ่งบุคคลที่เหมาะสม ในการเป็นกรรมการการเลือกตั้ง
- ต้องพิจารณาถึงเหตุผลที่รัฐธรรมนูญได้ออกแบบโครงสร้างของ กกต. เพื่อให้ทำหน้าที่ จัดการเลือกตั้งและเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดผลการเลือกตั้ง ตลอดจนมีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยการทุจริต เลือกตั้ง ซึ่งการพิจารณาที่มาของกรรมการสรรหา จะมีความสัมพันธ์กับเรื่องอำนาจหน้าที่ของ กกต. เมื่อพิจารณาจากการอำนาจหน้าที่ของ กกต. ในอดีต จะมีการแบ่งขอบอำนาจความรับผิดชอบของ กกต. แต่ละคนอย่างชัดเจน เช่น หน้าที่บริหารจัดการเลือกตั้ง หน้าที่สอบสวนเรื่องร้องเรียนการทุจริตการเลือกตั้ง หน้าที่ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และหน้าที่ในการตรวจสอบทะเบียนพรรคการเมือง เป็นต้น ดังนั้น เมื่อ กกต. มีการแบ่งขอบเขตอำนาจในการทำหน้าที่อย่างชัดเจน กรรมการสรรหาก็ควร ยึดหลักในความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่ของ กกต. ซึ่งกรรมการสรรหาจะต้องมาจากบุคคลที่มีความรู้ความ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยอาจให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอชื่อบุคคลเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณา คัดเลือก และต้องระบุว่าบุคคลที่เสนอชื่อนั้น มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใด นอกจากกรณีดังกล่าวแล้ว บุคคลต้องสามารถสมัครเป็น กกต. ได้โดยตรง โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครให้มีความชัดเจน
- ที่มาของคณะกรรมการสรรหา ต้องมาจากองค์กรที่สังคมยอมรับ และการกำหนดที่มาของ คณะกรรมการสรรหาจะต้องมีความสัมพันธ์กับอำนาจหน้าที่ในแต่ละด้านของ กกต. เพื่อสรรหาบุคคลที่มี ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็น กกต.
- มีกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า คำว่า "ตุลาการภิวัฒน์" มิได้หมายความถึงกรณีที่ตุลาการเข้ามาเป็น กรรมการสรรหาแต่อย่างใด แต่คำว่า "ตุลาการภิวัฒน์" หมายถึง อำนาจของตุลาการในการตีความ กฎหมายอย่างกว้างขวางจนเกินขอบเขตอำนาจ โดยไม่มีการถ่วงดุลอำนาจของตุลาการ
- ในกรณีที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ให้ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครอง สูงสุด และประธานศาลรัฐธรรมนูญ เข้ามาเป็นกรรมการสรรหา เนื่องจากยึดถือหลักการว่า องค์กรศาลเป็น องค์กรที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ และแทรกแซงได้ยาก

- กรรมการสรรหาที่มาจากสัดส่วนของประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภา ผู้แทนราษฎรนั้น ถือว่าเป็นการยึดโยงกับประชาชน โดยผ่านตัวแทนซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน
- ข้อมูลงานวิจัยในเรื่องอำนาจหน้าที่ของ กกต. ได้มีการวิเคราะห์ผลงานของ กกต. ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบัน และมีข้อเสนอให้ กกต. เป็นเพียงองค์กรที่ทำหน้าที่วินิจฉัยตรวจสอบการเลือกตั้งเท่านั้น ไม่ควรให้ กกต. มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้ง สำหรับอำนาจในการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งนั้น ควรเป็นอำนาจของศาล โดย กกต. มีหน้าที่เป็นเพียงผู้สรุปสำนวนเรื่องร้องเรียนการทุจริตการเลือกตั้งแล้ว เสนอต่อศาลเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป
- กกต. ประจำจังหวัด จะต้องมีการกำหนดสัดส่วนของบุคคลที่จะเข้ามาเป็น กกต.ประจำจังหวัด โดยต้องกำหนดให้มีสัดส่วนที่มาจากภาคประชาชน ภาคเอกชน ภาคราชการ เข้ามาเป็น กกต.ประจำจังหวัด ในสัดส่วนที่สมดุลกัน
- ต้องมีการกำหนดกลไกและมาตรการในการตรวจสอบและประเมินประสิทธิภาพผลงานเพื่อให้ การทำหน้าที่มีความเที่ยงตรง และต้องมีความเข้มงวดในการทำหน้าที่
- มีกรรมการตั้งข้อสังเกตว่าที่มาของคณะกรรมการสรรหา อาจเป็นการกำหนดตัวบุคคลที่มี ความน่าเชื่อถือ เนื่องจากการกำหนดให้กรรมการสรรหามาจากองค์กรศาล แต่เนื่องจากโดยลักษณะของ องค์กรศาลเป็นองค์กรที่มีข้อดีในเรื่องที่เป็นองค์กรที่มีความสุจริตและเที่ยงธรรมในการทำหน้าที่ในการ พิจารณาคดี อย่างไรก็ตาม องค์กรศาลยังขาดความกว้างขวางในแง่ของการพิจารณาตัวผู้ที่จะมาเป็น กกต. ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีผู้สนับสนุนข้อมูลในการตรวจสอบข้อมูลหรือประวัติของผู้สมัครหรือบุคคลที่ได้รับการ เสนอชื่อจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กรรมการสรรหาได้รับทราบข้อมูลรอบด้านประกอบการ พิจารณาสรรหา กกต.
- เมื่อพิจารณาถึงองค์กร กกต. เห็นว่า องค์กร กกต. เป็นต้นทางของที่มาของฝ่ายนิติบัญญัติและ ฝ่ายบริหาร ดังนั้น บุคคลที่จะเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาควรมาจากองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เช่น ฝ่ายนิติบัญญัติ มีประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายที่สองมาจาก ตุลาการ แต่ยังขาดองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเข้ามามีสัดส่วนของกรรมการสรรหา ซึ่งควรให้องค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญเสนอกรรมการสรรหาได้ด้วย เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ จำนวนของกรรมการสรรหา ซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรศาลมีจำนวนถึง ๕ คน จากจำนวน ๗ คน อาจทำให้เกิดการแทรกแซงในการลงมติ สรรหาตัว กกต. ได้ง่าย ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีกรรมการสรรหาจำนวน ๙ คน ซึ่งมาจากบุคคลที่องค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญน่าจะมีความเหมาะสม เพื่อทำให้การแทรกแซงในการลงมติเลือก กกต. ของกรรมการ สรรหาทำได้ยากขึ้น
- กรรมการสรรหาโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานศาลฎีกา ซึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สำหรับกรรมการสรรหาที่มาจากตุลาการ ศาลปกครองนั้น ให้มาจากตุลาการศาลปกครองสูงสุดซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าคณะ ๑ คน ตามมติ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ และให้มาจากตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑ คน โดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเลือกกันเอง เป็นกรรมการ
- มีกรรมการเสนอให้บุคคลที่จะเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาจะต้องไม่สังกัดพรรคการเมือง เช่น อดีตนายกรัฐมนตรีที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองมาแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่ง และบุคคลที่มาจากการสรรหาของ อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองหรือพรรคการเมืองมาแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่นกัน ซึ่งในกรณีดังกล่าวเป็นการกลั่นกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการสรรหาซึ่งปลอดจากฝ่ายการเมือง

- การให้มีองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญก็เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยองค์กรอิสระ จะต้องมีความเป็นกลาง ดังนั้น ในเรื่องของกรรมการสรรหาจึงควรให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเป็นผู้มี ส่วนร่วมในการสรรหา กกต. ได้ โดยให้องค์กรอิสระสรรหาจากบุคคลที่มีความเที่ยงธรรม เป็นกลาง จำนวน องค์กรละ ๑ คน แต่ต้องไม่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอิสระนั้น
- เหตุที่ไม่ให้ประธานวุฒิสภาเข้ามาเป็นกรรมการสรรหา เนื่องจากวุฒิสภาเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ บุคคลที่กรรมการสรรหาเสนอชื่อให้เป็น กกต. ดังนั้น ไม่ควรให้ประธานวุฒิสภาเข้ามาเป็นกรรมการสรรหา เนื่องจากอาจเป็นกรณีการมีผลประโยชน์ทับซ้อนได้
- มีกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระของกรรมการสรรหาในการปฏิบัติ หน้าที่ เห็นควรกำหนดเป็นหลักการในเรื่องการพิจารณาสรรหา กกต. ต้องมีกระบวนการที่เปิดเผย

ต่อประเด็นดังกล่าว ที่ประชุมเห็นว่า ในการสรรหา กกต. ให้ทำได้โดยการเปิดรับสมัคร และการ สืบหาคนดี สำหรับวิธีการพิจารณาคัดเลือกให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด โดยให้ คณะกรรมการสรรหามีวาระเป็นคราวๆ ไป กล่าวคือ เมื่อสรรหา กกต. เสร็จแล้ว คณะกรรมการสรรหา ก็สิ้นสภาพไป โดยไม่ให้คณะกรรมการสรรหามีสถานะเป็นการถาวร และหากมีการสรรหาตัว กกต. ใหม่ ก็ให้สรรหาตัวกรรมการสรรหาใหม่ โดยอาจเป็นบุคคลซึ่งเคยเป็นกรรมการสรรหามาแล้วก็ยังมีสิทธิได้รับ เลือกมาเป็นกรรมการสรรหาได้อีก ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการแทรกแชงกรรมการสรรหา

จากนั้น ที่ประชุมได้กำหนดหลักการที่มาของกรรมการสรรหา ดังนี้ การสรรหา

- ๑. ให้มีคณะกรรมการสรรหา
- ๒. คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วย
 - (๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ
- (๓) ตุลาการศาลปกครองสูงสุดซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าคณะ ๑ คน ตามมติ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ
- (๔) บุคคลซึ่งองค์กรอิสระรวมทั้งศาลรัฐธรรมนูญแต่งตั้งจากผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นกลางทางการเมือง ไม่เคยสังกัดพรรคการเมือง หรือเป็นผู้มีตำแหน่งหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองใด มาก่อน และไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการในองค์กรอิสระใด องค์กรละ ๑ คน
- ๓. การสรรหา ให้ทำได้ทั้งเปิดรับสมัคร และสืบหาคนดี ตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหาประกาศ กำหนด

จากนั้น ที่ประชุมได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และอำนาจ หน้าที่ขององค์กรอิสระ โดยเริ่มพิจารณาจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ประธานกรรมการสอบถามว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งควรเพิ่มจำนวนขึ้น จากที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ หรือไม่

- ไม่ขัดข้องที่จะเพิ่มจำนวนกรรมการการเลือกตั้ง แต่การแบ่งหน้าที่กรรมการการเลือกตั้งออกเป็น แต่ละด้าน ทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ลดลง
- การแบ่งหน้าที่ภายในของกรรมการการเลือกตั้งได้ถือปฏิบัติมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ซึ่งหาก ยังคงมีการแบ่งหน้าที่ให้กรรมการการเลือกตั้งแต่ละคนดูแลเฉพาะด้าน ควรกำหนดให้มีการหมุนเวียน

การปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละด้าน เพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติภารกิจในแต่ละด้านอย่าง สอดคล้องกันด้วย

- คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องทำงานเป็นองค์คณะ แม้จะมีการแบ่งหน้าที่ให้กรรมการ การเลือกตั้งรับผิดชอบงานในแต่ละด้าน แต่ต้องมีการประชุมร่วมกันเพื่อลงมติในเรื่องต่าง ๆ สำหรับการ จัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งจะตั้งหน่วยงานจัดการเลือกตั้งเป็นครั้ง ๆ ไป เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการการเลือกตั้งจะตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขต ถ้าเป็นการเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการการเลือกตั้งจะตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเมื่อจัดการเลือกตั้งเสร็จสิ้นอำนาจหน้าที่ก็จะสิ้นสุดไป แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดจะมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี ซึ่งวาระการดำรงตำแหน่งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐

ประธานกรรมการเสนอว่า ควรเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งจากเดิมจำนวน ๕ คน เป็นจำนวน ๗ – ๙ คน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า หากเปลี่ยนองค์ประกอบของจำนวนกรรมการการเลือกตั้งเป็น ๗ ๙ คน มีข้อดีคือ ทำให้การแบ่งหน้าที่กรรมการการเลือกตั้งเพื่อรับผิดชอบงานในแต่ละด้านกระทำได้ ยากขึ้น ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกันมากขึ้น ในทางกลับกัน การเพิ่มจำนวนกรรมการการเลือกตั้ง อาจไม่สามารถแก้ปัญหาการแบ่งหน้าที่กรรมการการเลือกตั้งออกเป็นแต่ละด้านได้ เนื่องจากอาจมีการ ปรับเปลี่ยนระบบการทำงานใหม่เพื่อรองรับการเพิ่มจำนวนของกรรมการการเลือกตั้งได้
- อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งในรัฐธรรมนูญจะเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ เนื่องจาก หากอำนาจหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปย่อมมีความสัมพันธ์กับการกำหนดจำนวนองค์ประกอบของคณะกรรมการ การเลือกตั้ง เช่น ประเทศอินเดียมีประชากรจำนวนมาก แต่กลับมีคณะกรรมการการเลือกตั้งเพียง ๓ คน เนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งของอินเดียมีหน้าที่จัดการเลือกตั้งและควบคุมการเลือกตั้งให้สุจริตและ เที่ยงธรรมเท่านั้น
- รัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดไว้ แต่มีรายละเอียดกำหนด ไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรรมการการเลือกตั้งต้องทำงานเป็นคณะเหมือนกับคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กล่าวคือ ต้องไม่มีการแบ่งแยกให้กรรมการการเลือกตั้ง แต่ละคนรับผิดชอบงานด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งนี้ หากไม่ต้องการให้กรรมการการเลือกตั้งแต่ละคน รับผิดชอบงานด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ต้องบัญญัติห้ามการกระทำลักษณะดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญ ให้ชัดเจน

สำหรับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขณะนี้ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการการเลือกตั้งยังคงเดิม แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติรายมาตราอาจมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง อำนาจหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ประเด็นสำคัญคือ รัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติห้ามมิให้มีการตั้งคณะกรรมการ การเลือกตั้งประจำจังหวัด จึงได้มีการกำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมักเป็นบุคคลของ พรรคการเมืองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ต้องกำหนดหลักการมิให้มีการตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดในรัฐธรรมนูญ เนื่องจากบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต

เป็นกลาง และกล้าตัดสินใจใช้คุลพินิจ ซึ่งการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งมีกระบวนการคัดเลือก ที่เข้มงวด แต่เมื่อมีการเลือกตั้งในระดับจังหวัด กลับมีการตั้งบุคคลเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ จังหวัด โดยไม่ได้มีหลักประกันในการคัดเลือกว่า จะได้บุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นกลาง และ กล้าตัดสินใจใช้ดุลพินิจแต่อย่างใด

- มีวิธีการใดที่จะช่วยส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรอิสระมีความเข้มแข็งและสามารถปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เนื่องจากภารกิจขององค์กรอิสระมีจำนวนมาก แต่บุคลากรที่มียังไม่สามารถ ปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผลได้อย่างเต็มที่ สำหรับการยกเลิกคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด และเพิ่มจำนวนคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็น ๗ ๙ คน ถือว่ามีความเหมาะสม หากสามารถทำงาน ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ยกตัวอย่างคณะกรรมการการเลือกตั้งของประเทศออสเตรเลียซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลนโยบาย เกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้งโดยรวม แต่การจัดการเลือกตั้งต้องมอบอำนาจให้ฝ่ายบริหารเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น การจัดการเลือกตั้งของประเทศไทยอาจจำเป็นต้องมอบอำนาจให้กับฝ่ายข้าราชการประจำ เป็นผู้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งมากขึ้น
- คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนดนโยบายหรือระเบียบในการเลือกตั้ง เพื่อให้การจัดการ เลือกตั้งมีมาตรฐานเหมือนกันทั่วประเทศ ซึ่งหากเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการ การเลือกตั้งจะตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขต โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตมีจำนวน ๕ คน เป็นผู้ดูแลจัดการเลือกตั้งประจำเขตของตน ถ้าเป็นการเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการการเลือกตั้งจะตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีปลัด ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขต และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการเลือกตั้ง ้อย่างเต็มที่ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเพียงผู้กำกับดูแลเท่านั้น นอกจากนั้น ยังมีคณะกรรมการที่มี ความสำคัญสูงสุดในการจัดการเลือกตั้ง คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วย ซึ่งในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมีกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วยจำนวน ๙ คน ผู้อำนวยการเลือกตั้ง ประจำหน่วยจำนวน ๑ คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจำนวน ๒ คน รวมทั้งหมดมีคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วยจำนวน ๑๒ คน ทั้งนี้ เมื่อรวมหน่วยเลือกตั้ง ทั่วประเทศคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องใช้บุคลากรในการจัดการเลือกตั้งจำนวนมาก ซึ่งคณะกรรมการ การเลือกตั้งไม่ได้เข้าไปดำเนินการด้วยตนเอง แต่มอบอำนาจให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วยเป็น ผู้ดำเนินการ ซึ่งหากมีการทุจริตการเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งใด คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วย จะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ
- การจัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้งต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก ดังนั้น การคัดเลือกบุคลากรในการ จัดการเลือกตั้งดังกล่าวมีวิธีการอย่างไร
- คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตจะเป็นผู้ดำเนินการตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วย ดังนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตจะมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการเลือกตั้ง ภายในเขตของตน ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งทำหน้าที่เพียงกำกับดูแลให้การจัดการเลือกตั้งเป็นไปด้วย ความสงบเรียบร้อยเท่านั้น ทั้งนี้ กระบวนการการเลือกตั้งประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ (๑) กระบวนการจัดการ เลือกตั้ง (electoral process) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น

และ (๒) กระบวนการยุติธรรมในการเลือกตั้ง (electoral justice) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทุจริตการ เลือกตั้ง เป็นต้น ดังนั้น การปรับเปลี่ยนองค์ประกอบหรืออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องมี ความเข้าใจกระบวนการเลือกตั้งโดยรวม จึงจะสามารถปรับปรุงแก้ไของค์กรให้มีประสิทธิภาพได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรรมการการเลือกตั้งส่วนหนึ่งจะคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ซึ่งอาจกำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกกรรมการการเลือกตั้งจำนวน ๓ – ๔ คน เพื่อให้ทำหน้าที่ ตรวจสอบการเลือกตั้งและวินิจฉัยเกี่ยวกับคดีเลือกตั้งโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ควรมีการแก้ไขการจัดรูปแบบการทำ หน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งมิให้มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเป็นแต่ละด้าน แต่ควรให้มีการทำงาน ร่วมกันเป็นคณะ

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ กรรมการการเลือกตั้งที่ได้รับการสรรหาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และที่ได้รับการสรรหาจาก คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง โดยหากเพิ่มจำนวนกรรมการการเลือกตั้งอาจเพิ่มจำนวน กรรมการการเลือกตั้งที่ได้รับการสรรหาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นสามคน และได้รับการสรรหาจาก คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งเป็นสี่คน
- หากเพิ่มจำนวนกรรมการการเลือกตั้งเป็น ๗ ๙ คน อาจต้องคำนึงถึงการลงมติของ คณะกรรมการการเลือกตั้งในการสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งประกอบด้วย ดังนั้น กรรมการการเลือกตั้งควรมีจำนวนเท่าใดจึงจะเหมาะสม
- มติในการลงคะแนนกรณีคณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยแต่เดิมกำหนดให้ การลงมติให้มีการเลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) หรือการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) ต้องใช้คะแนนเสียงกรรม การการเลือกตั้งเป็นเอกฉันท์ ต่อมาในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการ เลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้เปลี่ยนไปใช้มติเสียงข้างมาก ยกเว้นกรณีการลงมติวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือ เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนการประกาศผลการเลือกตั้ง ให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวน กรรมการการเลือกตั้ง และหากจะมีมติเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) ของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องส่งเรื่องไปให้ที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาก่อน ทั้งนี้ การกำหนดให้มติของคณะกรรมการการเลือกตั้งใช้เสียงข้างมากมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากหากเป็น กรณีที่มีการประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดกรณีเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเป็นอำนาจของศาล คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ใช่องค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดแต่อย่างใด
- สถิติการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งจากเว็บไซต์ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปรากฏ ว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ถึง ๒๕๕๘ มีเรื่องคัดค้านการเลือกตั้งทั้งหมด ๑,๙๖๗ เรื่อง แบ่งเป็นการสั่งให้มีการ เลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) จำนวน ๘๐๐ เรื่อง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) จำนวน ๑,๑๖๗ เรื่อง

ประธานกรรมการเสนอว่า ควรกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งให้เลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) ได้ ทั้งก่อนการประกาศผลการเลือกตั้งและหลังการประกาศผลการเลือกตั้ง โดยกรณีที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าผู้สมัครรายใดสมควรถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) ให้ยื่นเรื่องต่อศาล โดยเร็วพร้อมพยานหลักฐาน หากศาลเห็นว่ามีหลักฐานอันสมควรเชื่อได้ว่ามีการทุจริต ให้ศาลสั่งระงับ การใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งไว้ก่อน แต่ยังไม่มีการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ต่อเมื่อพิจารณาคดีไปแล้วพบว่า กระทำการทุจริตจริง ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งมีผลให้บุคคลดังกล่าวไม่สามารถลงสมัคร รับเลือกตั้งได้อีกตลอดชีวิต

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- การสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่โดยไม่ตัดสิทธิผู้สมัครรายใด ไม่เป็นการกระทบสิทธิของผู้สมัคร รับเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีอำนาจพิจารณาสั่งได้ แต่การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเป็นการ กระทบสิทธิของผู้สมัครรับเลือกตั้ง จึงควรให้ศาลซึ่งเป็นองค์กรตุลาการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาเพิกถอนสิทธิ เลือกตั้งดังกล่าว
- หากพบว่ามีการกระทำทุจริตในการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจในการเพิกถอน สิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) หรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการสั่งให้มีการเลือกตั้ง ใหม่ และหากเห็นว่าผู้สมัครรายใดกระทำการทุจริตสมควรถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการ การเลือกตั้งยื่นเรื่องต่อศาล โดยอาจกำหนดให้การพิจารณาคดีของศาลแล้วเสร็จภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ ได้รับเรื่อง หากศาลเห็นว่ามีหลักฐานอันสมควรเชื่อได้ว่ามีการทุจริต ให้ศาลสั่งระงับการใช้สิทธิสมัคร รับเลือกตั้งไว้ก่อน และภายหลังหากพบว่ากระทำผิดจริง ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- การให้คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นเรื่องต่อศาลเพื่อพิจารณาเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง เป็นการยื่น ต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลยุติธรรม สำหรับการกำหนดให้ศาลต้องพิจารณาคดีให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง อาจกระทำได้ยาก เนื่องจากศาลต้องใช้ระยะเวลาในการพิจาณาไต่สวนพยานหลักฐาน ให้ครบถ้วนก่อนพิจาณามีคำสั่งในเรื่องใด
- หากศาลสั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไว้ก่อน และภายหลังศาลพิจารณาแล้วพบว่า ไม่มีการ กระทำทุจริตการเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ไปแล้ว ย่อมทำให้บุคคลที่ถูก ศาลสั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งถูกกระทบสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า การให้คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นเรื่องต่อศาลเพื่อพิจารณาเพิกถอน สิทธิเลือกตั้ง เป็นการยื่นเรื่องต่อศาลยุติธรรม และการกำหนดให้ศาลต้องพิจารณาคดีให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง สามารถกระทำได้ เนื่องจากเดิมคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจเพิกถอน สิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) บุคคลที่กระทำทุจริตได้เฉพาะก่อนการประกาศผลการเลือกตั้ง โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ ศาลพิจาณาก่อน แต่แนวทางใหม่เสนอว่า หากคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าผู้สมัครรายใดกระทำการ ทุจริตสมควรถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นเรื่องต่อศาลพร้อมพยานหลักฐาน หากศาลพิจารณาพยานหลักฐานที่คณะกรรมการการเลือกตั้งส่งมาแล้วเห็นว่ามีหลักฐานอันสมควรเชื่อได้ว่า มีการทุจริต โดยศาลไม่ต้องทำการไต่สวนใหม่ ให้ศาลสั่งระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งไว้ก่อนได้

กรณีศาลสั่งระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไว้ก่อนคล้ายกับกรณีบุคคลถูกคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดและต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ ว่าบุคคลใดกระทำการทุจริตการเลือกตั้งก็ควรมีมาตรการระงับยับยั้งการกระทำดังกล่าวไว้ก่อน มิฉะนั้น กระบวนการป้องกันการทุจริตการเลือกตั้งย่อมไม่อาจดำเนินไปได้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการ เลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า หากมีการประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว การเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ให้เป็นอำนาจพิจารณาของศาลเท่านั้น โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องยื่นเรื่องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่ง ประทับรับฟ้อง หากศาลมีคำสั่งประทับรับฟ้อง บุคคลดังกล่าวต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ และถ้าศาลพิจารณาว่า กระทำการทุจริตจริง ให้ศาลสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่และสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่และ เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งก่อนการประกาศผลการเลือกตั้งได้ ก็ควรให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมี อำนาจสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ และมีอำนาจส่งความเห็นพร้อมพยานหลักฐานว่าบุคคลใดกระทำการทุจริต การเลือกตั้งให้ศาลพิจารณาสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งภายหลังการประกาศผลการเลือกตั้งได้เช่นกัน ทั้งนี้ คดีทุจริตการเลือกตั้งไม่จำเป็นต้องพิจารณาพยานหลักฐานจนปราศจากข้อสงสัย เพียงมี พยานหลักฐานตามสมควรอันควรเชื่อได้ว่ากระทำผิดย่อมสามารถสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- คณะกรรมการการเลือกตั้งควรกล้าตัดสินใจในการใช้ดุลพินิจตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ โดยปัญหาในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา เมื่อกฎหมายกำหนดให้กรรมการการเลือกตั้งทุกคนต้องลงคะแนน เสียงเพื่อมีมติ กลับมีการลงคะแนนเสียงให้สอบสวนเพิ่มเติม ซึ่งไม่ใช่การวินิจฉัยชี้ขาดข้อถูกผิด ดังนั้น ควรกำหนดให้กรรมการการเลือกตั้งทุกคนต้องออกเสียงลงมติในทางวินิจฉัยชี้ขาดความผิดด้วย
- แม้กำหนดให้กรรมการการเลือกตั้งทุกคนต้องออกเสียงลงมติในทางวินิจฉัยชี้ขาดความผิด แต่อาจเกิดกรณีว่า การไม่รับเรื่องไว้พิจารณาวินิจฉัยถือว่ามีการวินิจฉัยชี้ขาดแล้วได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรณีการไม่ออกเสียงลงมติในทางวินิจฉัยชี้ขาดความผิดเป็นปัญหา ที่เกิดขึ้นในศาลรัฐธรรมนูญด้วย ซึ่งต้องมีการบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน ต่อไป

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งโดยเฉพาะการ กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องกล้าตัดสินใจใช้อำนาจที่กฎหมายกำหนดไว้ เป็นการใช้อำนาจ ดุลพินิจในลักษณะองค์กรตุลาการ ซึ่งอาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้ง่าย ดังนั้น ควรบัญญัติกฎหมายที่คุ้มครอง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ครอบคลุมกรณีถูกฟ้องร้องดำเนินคดีทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองด้วย
 - คณะกรรมการควรกำหนดให้มีการตั้งศาลเลือกตั้งเป็นศาลเฉพาะทางหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า การคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งจากการ ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีมีกฎหมายบัญญัติไว้แล้ว แต่หากเห็นควรให้เพิ่มการคุ้มครองให้ครอบคลุม การดำเนินการเรื่องต่าง ๆ สามารถบัญญัติเพิ่มเติมได้ อย่างไรก็ตาม หากคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่มาก เกินไป อาจส่งผลให้มีการใช้อำนาจเกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนดได้

สำหรับกรณีศาลเลือกตั้ง เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องตั้งศาลเลือกตั้งแต่อย่างใด เนื่องจากการตั้ง ศาลเลือกตั้งเป็นศาลเฉพาะทางไม่ทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในการพิจารณาคดีได้จริง เพราะระบบ การแต่งตั้ง โยกย้ายผู้พิพากษาของศาลมีการหมุนเวียนการปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลา นอกจากนั้น การตั้งศาล เฉพาะทางไม่สามารถทำให้การพิจารณาคดีมีความรวดเร็ว หรือได้รับความเป็นธรรมมากกว่าการพิจารณา คดีในระบบศาลยุติธรรมทั่วไปแต่อย่างใด

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับการแต่งตั้งจากความเห็นชอบของ วุฒิสภา ดังนั้น ควรกำหนดให้วุฒิสภาเป็นผู้มีอำนาจตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการการเลือกตั้ง
- คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อรายงานต่อวุฒิสภาเป็นประจำ ทุกปี ซึ่งวุฒิสภามีอำนาจที่จะควบคุมตรวจสอบ หรือเสนอแนะการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการ

เลือกตั้งได้ แต่หากเห็นควรให้ตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ อาจต้องบัญญัติกฎหมายเพื่อ ประเมินผลการปฏิบัติหน้าขององค์กรอิสระทุกองค์กร

- การกำหนดองค์ประกอบ ที่มา หรือคุณสมบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ควรกำหนดให้มีการ แสดงวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและ คณะกรรมการสรรหาในการพิจารณาเลือกบุคคลที่เหมาะสมเป็นกรรมการการเลือกตั้งด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากกำหนดให้วุฒิสภาเป็นผู้มีอำนาจตรวจสอบและประเมินผลการ ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งย่อมทำให้คณะกรรมการการเลือกตั้งตกอยู่ภายใต้อาณัติของ วุฒิสภาและทำให้ขาดความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งในรัฐธรรมนูญกำหนดให้วุฒิสภาสามารถ ถอดถอนคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ อย่างไรก็ตาม การบัญญัติกรณีดังกล่าว ไม่ได้มุ่งหมายให้เกิดการ ถอดถอนได้จริง เป็นแต่เพียงการป้องกันมิให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเพิกเฉยต่อการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

สำหรับการกำหนดกำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการ การเลือกตั้งนั้น มักเป็นการกล่าวถึงแนวคิดในการพัฒนางานหรือบริหารงานภายในคณะกรรมการ การเลือกตั้ง ซึ่งเป็นเรื่องของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการ แต่สิ่งที่ต้องทำให้ปรากฏ คือ ผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการการเลือกตั้งมีความซื่อสัตย์สุจริตจริงหรือไม่ และกล้าตัดสินใจ ใช้อำนาจดุลพินิจตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

ประเด็นที่กรรมการแต่ละท่านเสนอมาเกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบ ที่มา หรืออำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการการเลือกตั้งอาจไม่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญทั้งหมด โดยบางเรื่องอาจต้องนำไปบัญญัติ ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายลำดับรองต่อไป

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งแตกต่างจาก องค์กรอิสระประเภทอื่น เนื่องจากต้องพ้นจากตำแหน่งพร้อมกันทั้งคณะ กล่าวคือ ผู้ที่เข้ามาแทนตำแหน่ง กรรมการการเลือกตั้งที่ว่างลง สามารถดำรงตำแหน่งได้เพียงเท่าที่วาระเดิมที่เหลืออยู่ของกรรมการ การเลือกตั้งที่ตนเข้าแทนที่เท่านั้น ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความไม่ต่อเนื่อง ดังนั้น ควรกำหนดให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งพ้นจากวาระการดำรงตำแหน่งเป็นการเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล
- การกำหนดให้พ้นจากตำแหน่งพร้อมกันทั้งคณะ ทำให้บุคคลที่เข้ามาแท[้]นที่ตำแหน่งที่ว่างลง ขาดแรงจูงใจในการเข้าดำรงตำแหน่ง เนื่องจากวาระการดำรงตำแหน่งของบุคคลที่ตนเข้าแทนที่เหลือ ระยะเวลาน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่

ประธานกรรมการกล่าวว่า การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ต้องพิจาณาถึงภารกิจและหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประกอบด้วย ซึ่งหากเห็นว่ามีความจำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดให้วาระการดำรงตำแหน่งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเรื่องเฉพาะตัวของกรรมการการเลือกตั้งแต่ละคนได้

ผู้ตรวจการแผ่นดิน

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การกำหนดให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินจำนวน ๓ คน มีความเหมาะสม แล้ว เนื่องจากสอดคล้องกับภารกิจและปริมาณงานที่กฎหมายกำหนดไว้

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในหลายประเทศกำหนดให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินเพียงคนเดียว อีกทั้ง ปริมาณงานของผู้ตรวจการแผ่นดินที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งไม่เกี่ยวข้องกับงานตามภาระหน้าที่ของผู้ตรวจการ แผ่นดินโดยตรง ตัวอย่างเช่น การกำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินควบคุมและตรวจสอบให้ส่วนราชการและ เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเรื่องมาตรฐานทางจริยธรรม ไม่จำเป็นต้องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบเพียงองค์กรเดียว อาจแบ่ง ภารกิจให้องค์กรอื่นร่วมดำเนินการด้วยก็ได้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้มีตำแหน่งประธานผู้ตรวจการ แผ่นดิน
- ควรกำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาหรือไม่ และที่ประชุมควร พิจารณาเรื่องการทำหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินที่มีความซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ในการนี้ ประธานกรรมการมอบหมายให้คณะอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดำเนินการ ยกร่างมาตราที่เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อนำเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาในการประชุมคราวต่อไป

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เห็นว่า คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ควรมีอำนาจทำคำวินิจฉัยได้อย่างสมบูรณ์เด็ดขาดโดยไม่ต้อง เสนอเรื่องให้ศาลวินิจฉัย
- ควรแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ที่มีลักษณะเป็นองค์คณะและไม่ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (ป.ป.ช.) ประจำจังหวัด
- ควรกำหนดให้การแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เพื่อไม่ให้ฝ่ายการเมืองมีอำนาจเปลี่ยนแปลงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ได้
- ฝ่ายบริหารใช้อำนาจแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) อย่างไม่เหมาะสม นอกจากนี้ การดำเนินงานที่ผ่านมาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) อาจมีประสิทธิภาพมากกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (ป.ป.ช.) เนื่องจากสามารถใช้อำนาจทางบริหารได้ รวมทั้งควรพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้อง แบ่งแยกหน้าที่การตรวจสอบการทุจริตของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ออกจากกันหรือไม่
- ควรบัญญัติมาตรการป้องกันไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ได้โดยง่าย
- ควรเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ให้สอดคล้องกับภารกิจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เพื่อให้การ ดำเนินงานตามภารกิจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประธานกรรมการกล่าวว่า ไม่สามารถกำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ถือเป็นเด็ดขาดได้ เนื่องจากกระบวนการของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ยังขาดความรัดกุม จึงควรกำหนดให้กระบวนการตรวจสอบ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต้องมีการจัดลำดับความสำคัญ (priority) เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต้องตรวจสอบการทุจริต ของฝ่ายการเมืองเป็นลำดับแรกอย่างรวดเร็ว เป็นต้น ส่วนการตรวจสอบบุคคลอื่น คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) อาจมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ตรวจสอบแทนได้โดยให้อยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ซึ่งต้องมีการแก้ไขกฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) อีกทั้งสามารถเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ให้สอดคล้องกับภารกิจได้ แต่คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต้องตรวจสอบทุจริตโดยยึดหลักกฎหมายเป็นหลัก ส่วนกรณี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) อยู่ภายใต้อำนาจ ฝ่ายการเมือง จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ในเรื่องระบบการทำงานให้มีความคล่องตัวมากขึ้น สามารถนำไปเป็นต้นแบบ ให้กับกระบวนการตรวจสอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้ และกำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) เช่นเดียวกับการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทำให้ รัฐมนตรีที่รับผิดชอบไม่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงบุคคลที่ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ได้

- มีกรรมการสอบถามว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ (ป.ป.ท.) เป็นข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนเหมือนกับข้าราชการพลเรือนทั่วไปหรือไม่
- กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต้องส่ง เรื่องให้อัยการเพื่อฟ้องคดี เมื่ออัยการสั่งไม่ฟ้องคดีแล้วคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (ป.ป.ช.) จึงจะมีอำนาจฟ้องคดีเองซึ่งทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กับอัยการ จึงควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีอำนาจฟ้องคดีเอง
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และอัยการ ถือเป็นหน่วยงาน ของรัฐ ดังนั้น เมื่อเกิดความขัดแย้งในการฟ้องคดีระหว่างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (ป.ป.ช.) กับอัยการแล้วควรให้ศาลเป็นผู้ไต่สวนมูลฟ้องคดีก่อนว่าคดีมีมูลเพียงพอที่ดำเนินคดี ต่อไปหรือไม่ รวมทั้งไม่ควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สามารถฟ้องคดีได้เองเนื่องจากต้องนำงบประมาณมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างทนายฟ้องคดี
- หากอัยการสูงสุดมีความเห็นว่า พยานหลักฐานตามสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ไม่เพียงพอแล้ว จะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาหาข้อยุติ หน่วยงานทั้งสองแห่งจึงไม่มีข้อขัดแย้งที่รุนแรง แต่ควรกำหนดระยะเวลาการพิจารณาชี้ขาดของ คณะกรรมการดังกล่าวไว้ด้วย

- ควรเปิดโอกาสให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สามารถ ฟ้องคดีได้เองเนื่องจากการเมืองมีความไม่แน่นอน และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (ป.ป.ช.) จะได้รับแรงกดดันจากสังคมหากดำเนินคดีล่าช้า โดยภารกิจหลักของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) คือการตรวจสอบการทุจริต แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีหน้าที่ในการตรวจสอบเรื่องการประพฤติมิชอบซึ่งเป็น เรื่องการบริหารทางปกครองด้วย จึงควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตแท่านั้น
- ควรพิจารณาข้อเท็จจริงเรื่องการจัดทำสำนวนไม่สมบูรณ์ของอัยการซึ่งส่งผลกระทบต่อการ พิจารณาคดีของศาล รวมทั้งประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการผลักดันให้คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตอย่างจริงจัง
- สามารถกำหนดไว้ในกฎหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ฟ้องคดีได้เอง แต่ไม่ควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สามารถว่าจ้างทนายฟ้องคดีแทน
 - กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยกำหนดให้อัยการเป็นผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น
- ควรกำหนดให้มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐในการร่วมกันปราบปรามการทุจริตซึ่งจะ ทำให้การปราบปรามทุจริตประสบผลสำเร็จ รวมถึงหลักการการตรวจสอบอย่างเปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบ ได้มีความสำคัญเช่นกัน นอกจากนี้ ควรพิจารณาคำพิพากษาของศาลปกครองที่มีลักษณะโต้แย้งคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ด้วย
- ควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีหน้าที่ป้องกัน การทุจริตมากกว่าการมุ่งเน้นการตรวจสอบคดีเท่านั้นซึ่งอาจต้องปรับเปลี่ยนบุคลากรและเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ให้ดำเนินงานป้องกันการทุจริต

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความขัดแย้งระหว่างอัยการและคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สามารถแก้ไขได้โดยการกำหนดให้มีกลไกหาข้อยุติร่วมกันระหว่างอัยการและ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ซึ่งต้องนำไปกำหนดไว้ในกฎหมายของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) โดยมุมมองการดำเนินคดีของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และอัยการมีความแตกต่างกัน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) อาจมีมุมมองว่าสำนวนของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีความครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว แต่อัยการ อาจมีมุมมองว่าการพิสูจน์ความผิดในคดีอาญาต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรซึ่งจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเสียหายได้ จึงต้องพิจารณาพยานหลักฐานให้ขัดเจนก่อนฟ้องคดีต่อศาล นอกจากนี้ เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เห็นว่าเกิดการประพฤติมิชอบเล็กน้อยแล้วสามารถส่งเรื่องให้ ต้นสังกัดตรวจสอบได้ แต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กลับดำเนินการ ตรวจสอบเองโดยไม่ส่งเรื่องให้ต้นสังกัดตรวจสอบ โดยการปรับปรุงให้ดำเนินงานของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีลักษณะเป็นการป้องกันการทุจริตต้องใช้ระยะเวลานาน พอสมควร ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญได้ดำเนินการยกร่างมาตราที่เกี่ยวกับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เพื่อเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.)

ประธานกรรมการกล่าวว่า ปัญหาของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เกิดจากผู้ว่าการ ตรวจเงินแผ่นดินและคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) ไม่ดำเนินงานร่วมกัน จึงควรกำหนดให้ผู้ว่าการ ตรวจเงินแผ่นดินขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) โดยให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) มีอำนาจวางมาตรฐานหรือนโยบายการตรวจสอบ รวมถึงมีอำนาจกำกับดูแลการตรวจสอบของผู้ว่า การตรวจเงินแผ่นดิน สามารถสั่งการให้ผู้ตรวจการแผ่นดินหยุดการตรวจสอบที่เป็นการเลือกปฏิบัติได้ เมื่อ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ตรวจสอบพบการทุจริตแล้วควรกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดิน (สตง.) ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตรวจสอบ อย่างรวดเร็วด้วย

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- หน่วยงานที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ต้องตรวจสอบมีประมาณ ๗๐,๐๐๐ แห่ง แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มีเจ้าหน้าที่ประมาณ ๓,๐๐๐ คน โดยกำหนดเวลาวงรอบการ ตรวจสอบเป็นเวลา ๕ ปีซึ่งสามารถสะท้อนประสิทธิภาพการทำงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ได้ จึงควรดำเนินการให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเกิดความรู้สึกว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ไม่ให้ความเป็นธรรม เมื่อองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจกรรมตามความต้องการของประชาชนแล้ว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) จะตรวจสอบโดยยึดถือระเบียบเป็นหลักและวินิจฉัยว่าการดำเนิน กิจกรรมดังกล่าวผิดระเบียบโดยไม่ได้พิจารณาถึงเจตนาของการจัดกิจกรรมอย่างแท้จริง
- สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจบัญชีให้กับองค์การ บริหารส่วนท้องถิ่น แต่ในทางปฏิบัติได้มอบหมายให้หน่วยงานอื่นดำเนินการแทน องค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นจะจัดทำบัญชีเสร็จสิ้นโดยใช้ระยะเวลาที่ยาวนานทำให้ไม่สามารถรับรู้รายได้หรือรายจ่าย ที่แท้จริงของบัญชีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นได้ จึงควรปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว
- ควรแก้ไขการตรวจบัญชีขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นโดยสร้างกลไกการตรวจสอบภายใน องค์กรให้มีความเข้มแข็ง หรือให้อำนาจหน่วยงานภายนอกดำเนินการตรวจบัญชีแทนได้ นอกจากนี้ ควรกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องวินัยทางการเงิน การคลัง และ การงบประมาณหรือไม่ หรือควรให้เป็นอำนาจของศาลในการวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว
- สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เสนอความเห็นว่า คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและ การคลังของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ควรทำหน้าที่เสมือนศาลชั้นต้นโดยให้มีการอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุดได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มีหน้าที่ตรวจสอบหน่วยงานเป็น จำนวนมากและต้องใช้เจ้าหน้าที่จำนวนมากตรวจสอบรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ อีกทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีอำนาจการตรวจสอบอย่างเต็มที่โดยขึ้นตรงต่อประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) เท่านั้น จึงควร กำหนดให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) ร่วมมือกันทำงานให้มากขึ้น ส่วนการบูรณาการการปราบปราบทุจริตจะทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานร่วมกันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ปัญหาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ส่วนหนึ่งเกิดจาก กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือเวียนให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่

ตามระเบียบขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จึงทำให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เข้าไป ตรวจสอบ นอกจากนี้ ปัญหาการตรวจบัญชีขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเกิดจากองค์การบริหารส่วน ท้องถิ่นไม่มีหลักฐานเอกสารที่ครบถ้วน ทำให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ไม่สามารถตรวจบัญชี ได้ จึงควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย เกี่ยวกับเรื่องวินัยทางการเงิน การคลัง และการงบประมาณซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับการเมือง ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดำเนินการยกร่างมาตราที่เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจเงิน แผ่นดิน (คตง.) และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เพื่อเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

๔.๑ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งอนุกรรมการเพิ่มเติมในคณะอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติ บัญญัติ ดังนี้

๑. นายดุษฎี พรสุขสวัสดิ์

๒. นายเมธา ศิลาพันธ์

๔.๒ ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันศุกร์ ที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและ กล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๑๕ นาฬิกา

นายเฉลิมศักดิ์ ใจชำนิ
วิทยากรปฏิบัติการ
นายเผ่าพันธุ์ นวลส่ง
นิติกรชำนาญการ
นายนฤพนธ์ ธุลีจันทร์
นิติกรปฏิบัติการ
นายสกนธ์ พรหมบุญตา
นิติกรชำนาญการ
ผู้จดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมาธิการ ๒ ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์